

«Ляву ми оку извади  
Десна ми роака отсячи,  
Та ми я метни въ бялъ Дунавъ,  
Бялъ Дунавъ тече призъ дворе,  
Роака ми ще на дворъ юдне,  
Да си я найде майка ми,  
Да си са сяти майка ми,  
Чи ма е Стуянъ измамилъ.»

II.

«Иа дуйни, лиоахни бялъ вятрець,  
Та раздуй Ради бялъ дялбенъ  
Да си хи видимъ лице-ну  
Лице-ну йоще ючинки.  
Ючинки чоарни ли хи са,  
Лице-ну бялу ли хи е?  
И Госпудъ си го послуша  
Та дуйна, лиоахна бялъ вѣтрець,  
Та разду Ради бялъ дялбенъ.  
Та си хи видѣлъ лице-ну,  
Лице-ну йоще ючинки,  
Ючинки били чоарнички,  
Лице хи билу бяличку.  
Стуянъ си Ради викаше:  
«Раду лю, мари хубава!  
Та ни щешъ ли ма присляди.»  
— «Присляди та ща Стуяне,  
Ку са Стуяне прикалнешъ  
Въ майка ти и бубайка ти  
Да немашъ любе и другу.»  
— Прикална са ща Радице.» и пр.

Прикълналъ се и прислѣдила го, а като наближили неговата родина, той се изказалъ, че билъ женетъ.

Прислѣдванъето много пжти е свързано съ неприятни сѣтнини, особено ако момата е била главеница. Въ таквъ случай, прѣди вѣнчаванъето на прислѣденитѣ, трѣбва да стане истѣкмяване и помиряване съ стария годеникъ, който тогава иска по-много разноси, тѣй като момата е показала вѣроломство къмъ него. Старий ѝ главеникъ се кани да убива прислѣденитѣ, да ги запали, да имъ принесе нѣкаква ло-